

Patrimoniul industrial între demolare și conversie

arh. Adrian CRĂCIUNESCU

Demolare versus reabilitare – rolul economistilor

Pornind de la constatarea procesului accelerat de demolări ale patrimoniului tehnic ne putem pune întrebarea: care ar fi rolul economistilor într-un proces de analiză care să contrapună conversia demolării? Ar fi o întrebare legitimă căci fiecare dintre opțiuni are niște costuri și, invariabil, una dintre acestea este mai avantajoasă financiar. Întrebarea mi-am pus-o în raport cu o situație reală, legată de posibila demolare a unui siloz interbelic aflat la Manutanța Armatei din Calea Plevnei, București, ansamblu industrial care este clasat monument istoric. Demolarea ar fi servit eliberării terenului pentru construirea unui mic hotel de trei stele. Rațiunea întrebării rezidă în faptul că gabaritul hotelului preconizat era foarte apropiat de volumul actual al silozului ceea ce oferă și ipoteza unei reconversii a acestuia. Dar cu ce costuri? Din păcate sursele statistice sunt insuficiente însă o simplă inventariere a etapelor în ambele situații aplicabile acestui caz arată nu numai că reconversia elimină actul administrativ al autorizării demolării dar și scurtează timpul de execuție prin eliminarea demolării propriu-zise. Aceasta, în mod evident, elimină și costurile acestei complicate operațiuni inclusiv ale evacuării și depozitării deșeurilor rezultate. Mai